I

Помираючи, бідкалась:

— Як же ти без мене і житимеш? Тебе ж і кури загребуть.

— Не загребуть. Одну вже знайшов — не гребеться.

— Та ти ж сам їй під ноги лягатимеш! Дитино-дитино, на кого я тебе полишаю...

II

— Бабулю-бабулю, ти ви хоч на тому світі за мною не бідкайтесь! Надьці краще присниться. Гризе — спасу немає!

III

— Що це твоя баба насинатися стала? Сварить, прокльонами очі виймає. Чи я так уже тебе гризу, що бабу з того світу покликав? Хоч іди до психолога.

IV

Сходила. Накупила пігулок. Ковтає й ковтає, а баба все сниться та сниться. Пеклом погрожує. Збожеволіти можна!

Знову наснилась онукові:

— Гризе?

— Не гризе, бабулю. Як шовкова стала!

— То й живіть собі з Богом.